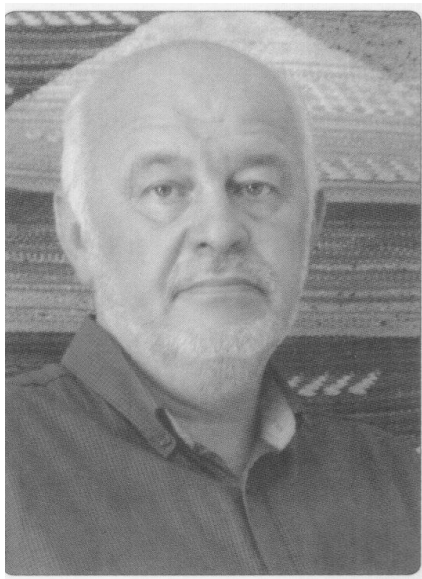

IN MEMORIAM

ПРОФ. ДР ЛЮБОМИР БЕЛЕЙ

(18. 03. 1962 – 12. 05. 2018)

12. мая 2018. року у 56. року живота, по чежкой хороти, умар у Ужгородзе Любомир Омелянович Белей, професор Ужгородского национального универзитету, визначни українски лингвист, автор числених кніжок и наукових роботох.

По законченой основней школи Любомир Белей 1983. року закончел студії україністики на Филологийним факултету Ужгородского универзитету, 1986. року одбранел кандидатску дисертацию "Варіантність антропонімів на різних рівнях української мови", а 1997. року докторску дисертацию "Українська літературно-художня антропонімія кінця XVIII–XX ст." Од 1986. року робел на Филологийним факултету Ужгородского универзитету як преподавач, доцент и професор. У єдним мандату окончовал длужносц проректора Ужгородского национального универзитету. Основал Науково-вигледовацки институт україністики "Михайло Мольнар" и як його директор реализовал числени наукови и видавацки проєкти.

Од 1989. року, кед Катедра за руски язык и литературу Филозофского факултету у Новим Садзе установела сотрудніцтво зоз Ужгородским университетом, поготов з Филологийним и Историчним факултетом, Любомир Белей бул еден з наших найактивнейших ужгородских сотруднікох. Участвовал на наукових конференцийох у Новим Садзе. На Катедри за руски язык и литературу / Одделеню за русинистику тримал преподаваня як госцууюци професор, публиковал роботи у руских виданьох, а остатня – кніжка *Словѣньскъ ѡзыкъ. Родзене и живот мертвого языка*, Нови Сад, 2016.

Професор Любомир Белей бул член Ушорйовацкогo одбору часопису *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*.

Номиновани за престижну украинску награду "Иван Франко", з велькими шансами же ю и достане, умар и не дочекал одлуку жирия, а награда ше дозелуе лем живим. Медзитим, достал числени други припознаня и награди, а почесц покойному на окремени способ указана з чином же його посмертни остатки були виложени у Соборним храме грекокатолицкей церкви у Ужгородзе, дзе не було досц места же би могли войсц шицки тоти цо пришли и на тото способ ше одпитац од нього. На хованю були и його найблїзши приятели зоз Сербиї.

О Любомирови Белейови як науковцови шведоча його науково роботи и припознане котре на тот способ здобул, а щери слова його дакедишнього студента, тераз визначного украинского писателя и публицисти Андрия Любки, хтори часто приходзи до Сербиї, шведоча о Любомирови як о човекови: "Умар мой мили професор. Човек котрому ши жадал буц подобни. Професор котрого ценели а покус ше од нього и обавали – нательо бул принципиелни и за приклад. Лектор о Бога. Ходзаца енциклопедия. Емотивни, симпатични человек з добрим шерцом. Супруг и оцек прекрасней фамилиї. Цали живот у роботи, медзи кніжками, як стредньовиковни монах, котри жие у библиотеки".

Як наглашене на комеморациї, Любомир Белей вельо зробел же би його Универзитет у провинциї не бул провинциялни. На Универзитету и Факултету бул як хтошка з другей планети, нательо ше розликовал од шицких. Приклад принципиелного науковца, хтори ше занїма з правдиву науку, котрого друковали по цалей України и поволовали як госцууючого професора на рижни университети.

Професор Любомир Белей поховани у Ужгородзе 15. мая 2018. року.

Вична му память!